

Η ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΩΤΗ

- 1* παῦλος καὶ σιλουανὸς καὶ τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ θεσσαλονικέων ἐν
θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
2* τρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε
περὶ πάντων ὑμῶν μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν.
3 ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κό-
που τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
4* χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν. εἰδότες ἀδελφοὶ ἡγα-
5* πημένοι ὑπὸ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν. ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ
ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι
ἀγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ καθὼς οἴδατε οἳ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν
6 δι' ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου δεξάμενοι
7* τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἀγίου. ὥστε γενέ-
σθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ τῇ ἀχαΐᾳ.
8* ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ μακεδονίᾳ
καὶ ἀχαΐᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξε-
9* λήλυθεν ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν ὁποῖαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς καὶ πῶς ἐπεστρέψατε
10* πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ. καὶ
ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ἰησοῦν
τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.
2 αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοί τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ
2* κενὴ γέγονεν. ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε

1 v.1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω
ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο ^{Τ.Μ.Κ} θεου ^{Τ.Μ.Κ} πατρος ^{Τ.Μ.Κ} ημων ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} κυριου ^{Τ.Μ.Κ}
ιησου ^{Τ.Μ.Κ} χριστου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.2** ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ^{Τ.Μ.Κ}
ποιουμενοι επι των προσευχων ημων. **v.4** ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο [του] ^Υ θεου την εκλογην
υμων. **v.5** οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν
πνευματι αγιω και [εν] ^Υ εν ^{Τ.Μ.Κ} πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν [εν] ^Υ εν ^{Τ.Μ.Κ} υμιν δι
υμας. **v.7** ωστε γενεσθαι υμας τυπον ^Υ τυπους ^{Τ.Μ.Κ} πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και εν ^Υ
τη αχαια. **v.8** αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και [εν] ^Υ εν ^Μ τη ^Υ
τη ^Μ αχαια αλλ ^Υ αλλα ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη
χρειαν ημας ^{Τ.Μ.Κ} εχειν ημας ^Υ λαλειν τι. **v.9** αυτοι γαρ περι ημων απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον
εσχομεν ^{Κ.Μ.Υ} εχομεν ^Τ προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω
ζωντι και αληθινω. **v.10** και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ [των] ^Υ των ^Μ
νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας εκ ^Υ απο ^{Τ.Μ.Κ} της οργης της ερχομενης. **2**

ἐν φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ
 εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. ἢ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ 3*
 πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐτέ ἐν δόλῳ. ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα 4*
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν οὐχ ὡς ἀνθρώ-
 ποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. οὔτε 5
 γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν καθὼς οἴδατε οὔτε ἐν προφάσει
 πλεονεξίας θεὸς μάρτυς. οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν οὔτε ἀφ’ 6*
 ὑμῶν οὔτε ἀπ’ ἄλλων δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς χριστοῦ ἀπόστολοι.
 ἀλλ’ ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς 7
 τέκνα. οὕτως ἡμεῖς ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον 8*
 τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν
 γεγένησθε. μνημονεύετε γὰρ ἀδελφοί τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον 9*
 νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν
 ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ 10
 θεὸς ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενή-
 θημεν. καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ 11
 παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρούμενοι. εἰς τὸ 12*
 περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 βασιλείαν καὶ δόξαν. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδια- 13*
 λείπτως ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ’ ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ
 λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς λόγον θεοῦ ὃς καὶ ἐνεργεῖ-
 ται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοί τῶν 14*
 ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὅτι ταῦτά
 ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν
 ἰουδαίων. τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους 15*

v.2 ἀλλὰ καὶ ^{Τ.Κ.} προπαθόντες καὶ υβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν φιλιπποῖς ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. **v.3** ἢ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ^Υ οὔτε ^{Τ.Μ.Κ.} ἐν δόλῳ. **v.4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ τῷ ^{Τ.Μ.Κ.} θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. **v.6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν οὔτε ἀφ’ ὑμῶν οὔτε ἀπὸ ^Μ ἀπ’ ^{Τ.Κ.Υ} ἄλλων. **v.8** οὕτως ομειρομενοὶ ^{Μ.Υ} ἡμερομενοὶ ^{Τ.Κ.} ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε ^Υ γεγένησθε ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.9** μνημονεύετε γὰρ ἀδελφοί τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον νυκτὸς γὰρ ^{Τ.Μ.Κ.} καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. **v.12** καὶ μαρτυρομενοὶ ^{Μ.Υ} μαρτυρούμενοὶ ^{Τ.Κ.} εἰς τὸ περιπατεῖν ^Υ περιπατῆσαι ^{Τ.Μ.Κ.} ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **v.13** καὶ ^Υ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ’ ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς λόγον θεοῦ ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. **v.14** ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοί τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὅτι τα ^{Μ.Υ} αὐτα ^{Μ.Υ} ταῦτα ^{Τ.Κ.} ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων.

προφήτας και ὑμᾶς ἐκδιωζάντων καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων καὶ πᾶσιν ἀν-
 16 θρώποις ἐναντίων. κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν
 εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς
 17 ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς
 καιρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρό-
 18* σωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς
 ὑμᾶς ἐγὼ μὲν παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δῖς καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς.
 19* τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμ-
 20 προσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ. ὑμεῖς
 γὰρ ἔστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

3 διὸ μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν ἀθήναις μόνοι.
 2* καὶ ἐπέμψαμεν τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ θεοῦ
 καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ στηρίζαι ὑμᾶς
 3* καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν. τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν
 4 ταῖς θλίψεσιν ταύταις αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. καὶ γὰρ
 ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι καθὼς
 5* καὶ ἐγένετο καὶ οἶδατε. διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἐπεμψα εἰς τὸ
 γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κε-
 6 νὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. ἄρτι δὲ ἐλθόντος τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ'
 ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν καὶ ὅτι
 ἔχετε μνησίαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ
 7* καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς. διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ
 8* θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως. ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς
 9 στήκητε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦ-
 ναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ ἡμεῖς χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ
 10 θεοῦ ἡμῶν. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν
 ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν.
 11* αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς κα-

v.15 τῶν καὶ τὸν κυρίον ἀποκτείναντων ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους^{τ.μ.κ} προφήτας καὶ ἡμᾶς^{κ.μ.ν} ὑμᾶς^τ ἐκδιωζάντων καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων. **v.18** διότι^ν διό^{τ.μ.κ} ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ μὲν παῦλος καὶ ἀπαξ καὶ δῖς καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. **v.19** τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ} ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ. **3 v.2** καὶ ἐπέμψαμεν τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον^{τ.μ.κ} τοῦ θεοῦ καὶ^{τ.μ.κ} συνεργὸν^{τ.μ.κ} ἡμῶν^{τ.μ.κ} ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ στηρίζαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς^{τ.μ.κ} περὶ^{τ.μ.κ} τῆς πίστεως ὑμῶν. **v.3** τὸ^{μ.ν} τῷ^{τ.κ} μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. **v.5** διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἐπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν μή^ν πως^ν μήπως^{τ.μ.κ} ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. **v.7** διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἀνάγκῃ καὶ^ν θλίψει^ν ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως. **v.8** ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκητε^{μ.ν} στήκητε^{τ.κ} ἐν κυρίῳ.

τευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ 12
 περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας καθάπερ καὶ ἡμεῖς
 εἰς ὑμᾶς. εἰς τὸ στηριζαί ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ 13*
 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

τὸ λοιπὸν οὖν ἀδελφοί ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ 4*
 ἰησοῦ καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ
 ἀρέσκειν θεῷ ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας 2
 ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ 3
 ὁ ἁγιασμός ὑμῶν ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας. εἰδέναί ἔκαστον 4
 ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ. μὴ ἐν πάθει 5
 ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν. τὸ μὴ ὑπερβαί- 6*
 νειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διότι ἔκδικος ὁ
 κύριος περὶ πάντων τούτων καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυ-
 ράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. 7
 τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ δόντα 8*
 τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς. περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν 9
 ἔχετε γράφειν ὑμῖν αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλ-
 λήλους. καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ 10*
 μακεδονίᾳ παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί περισσεύειν μᾶλλον. καὶ 11*
 φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις
 χερσὶν ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν. ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως 12
 πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν 13*
 ἀδελφοί περὶ τῶν κεκοιμημένων ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ
 μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη 14
 οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. τοῦτο 15
 γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι

v.11 αὐτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους χριστος^{T.μ.κ} κατευθυναι την οδον ημων προς υμας. **v.13** εις το στηριζαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου^{T.μ.κ} μετα παντων των αγιων αυτου [αμην]^v. **4 v.1** [το]^μ το^{T.κ} λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλοουμεν εν κυριω ιησου ινα^v καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω καθως^v και^v περιπατετε^v ινα περισσευητε μαλλον. **v.6** το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος ο^{T.μ.κ} κυριος περι παντων τούτων καθως και προειπομεν^μ προειπαμεν^{T.κ.v} υμιν και διεμαρτυραμεθα. **v.8** τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον [και]^v και^{T.μ.κ} διδοντα^v δοντα^{T.μ.κ} το πνευμα αυτου το αγιον εις υμας^{μ.v} ημας^{T.κ}. **v.10** και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους [τους]^v τους^{T.μ.κ} εν ολη τη μακεδονια παρακαλοουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον. **v.11** και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταϊς [ιδιαις]^v ιδιαις^{T.μ.κ} χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν. **v.13** ου θελομεν^{μ.v} θελω^{T.κ} δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κοιμωμενων^v κεκοιμημενων^{T.μ.κ} ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα.

16 εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον.

17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

5 περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοί οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν
2* γράφεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς
3* ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. ὅταν γὰρ λέγωσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλεθρος ὡσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχού-
4 σῃ καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί οὐκ ἐστὲ ἐν σκοτεινίᾳ ἵνα ἡ
5* ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ. πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ
6* υἱοὶ ἡμέρας οὐκ ἐσμὲν νυκτός οὐδὲ σκοτούς. ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
7 ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες
8 νυκτὸς καθεύδουσιν καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν. ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ
9* περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας. ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
10 τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα
11 σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν
12 ἕνα καθὼς καὶ ποιεῖτε. ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί εἰδέναί τοὺς κοπιώντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νοθετοῦντας
13* ὑμᾶς. καὶ ἠγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον
14 αὐτῶν εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί νοθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους ἀντέχεσθε τῶν
15* ἀσθενῶν μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
16, 17, 18 πάντας. πάντοτε χαίrete. ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα
20, 21* μὴ σβέννυτε. προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. πάντα δοκιμάζετε τὸ καλὸν

5 **v.2** αυτοι γαρ ακριβως οιδετε οτι η^{τ.μ.κ} ημερα κυριου ως κλεπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. **v.3** οταν γαρ^{τ.μ.κ} λεγωσιν εἰρηνη καὶ ἀσφάλεια τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλεθρος ὡσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχουση καὶ οὐ μὴ ἐκφυγωσιν. **v.5** παντες γαρ^υ υμεις υιοι φωτος ἐστε καὶ υιοι ημερας οὐκ ἐσμὲν νυκτος οὐδε σκοτους. **v.6** ἀρα οὖν μὴ καθευδωμεν ὡς καὶ^{τ.μ.κ} οἱ λοιποὶ ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νηφωμεν. **v.9** οτι οὐκ εθετο ημας ο θεος εἰς ὀργην ἀλλα^υ ἀλλ^{τ.μ.κ} εἰς περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου. **v.13** καὶ ηγεισθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ^υ ὑπερ^{τ.μ.κ} ἐκπερισσοῦ^{τ.μ.κ} ἐν ἀγαπῃ δια το εργον αυτων εἰρηνευετε ἐν ἑαυτοῖς. **v.15** ορατε μὴ τις κακον ἀντι κακου τινι ἀποδω ἀλλα παντοτε το ἀγαθον διωκετε [καὶ]^υ καὶ^{τ.μ.κ} εἰς ἀλληλους καὶ εἰς παντας. **v.21** παντα δε^{μ.υ} δοκιμαζετε το καλον κατεχετε.

κατέχετε. ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς 22, 23
εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ τηρηθεῖη. πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς ὃς καὶ ποιήσει. ἀδελφοί προ- 24, 25*
σεύχεσθε περὶ ἡμῶν. ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι 26
ἀγίῳ. ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς 27*
ἀγίοις ἀδελφοῖς. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μεθ' ὑμῶν 28*
ἀμήν πρὸς θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν.

v.25 ἀδελφοὶ προσευχεσθε [καὶ]^v περὶ ἡμῶν. **v.27** ἐνορκίζω^v ὀρκίζω^{T.M.K} ὑμᾶς τὸν κύριον ἀνα-
γνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις^{T.M.K} ἀδελφοῖς. **v.28** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ μεθ' ὑμῶν ἀμήν^{T.M.K}.